

„Bo gdzie są dwaj albo trzej zebrani w imię moje, tam jestem pośród nich”

(Mt 18,20)

Wspólnota - (gr.*Koinonia*) w NT rzeczownik ten wyraża związki chrześcijanina zarówno z Bogiem objawionym w Chrystusie, jak i z innymi chrześcijanami.

Jedną z podstawowych prawd o człowieku jest fakt, iż jest on istotą społeczną, tzn. potrzebuje drugiej osoby by móc się w pełni rozwinąć. Można jednak dzisiaj zauważyć kryzys życia wspólnotowego, także we wspólnocie Kościoła: ludzie chcą być anonimowi, izolują się od innych, sami chcą rozwiązywać swoje problemy, na Eucharystii są blisko siebie, jednak nic ich nie łączy – nie tworzą wspólnoty.

Przez sakrament chrztu każdy z nas jest wezwany do życia we wspólnocie Kościoła.

1. Dlaczego wspólnota?

- Na etapie ST widzimy wielkie pragnienie izraelitów do wejścia w wspólnotę z Bogiem, które wyraża się w ich kulcie. Niezliczone ilości składanych ofiar miały tę wspólnotę urzeczywistniać - **Wj 18,12**
Bóg wychodzi też z propozycją wspólnoty i zawiera *przymierze* z narodem wybranym, bierze za niego odpowiedzialność, chce z nim przebywać, rozbija pośród nich swój **Namiot Spotkania** – **Wj 33,7-11**
- Sobór Watykański II: „Bogu spодobało się zbawić człowieka we wspólnocie”
- Bóg w Trójcy Jedyny jest wspólnotą Osób: Ojca, Syna i Ducha Świętego. Są one zespolone Miłością, która z natury swojej chce się udzielać – my jesteśmy iskrą tej Bożej Miłości, która wytrysnęła z serca Trójcy Świętej. Jesteśmy stworzeni więc na Jej obraz i podobieństwo (Rdz 1,27) – łączą nas duchowe więzy, jesteśmy dziećmi Boga. W codziennej modlitwie wołamy przecież „Ojcze nasz...”.

2. Trwanie we wspólnocie

Pieczenią pierwszej chrześcijańskiej wspólnoty było zesłanie Ducha Świętego na apostołów (Dz 2). Zawiązanie wspólnoty jest konsekwencją przyjęcia daru Ducha Świętego.

„Trwali oni w nauce Apostołów i we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwie.” (Dz 2,42)

- **W nauce Apostołów** –
- **W łamaniu chleba** –
- **W modlitwie** –

„W domu Ojca mego jest mieszkań wiele. Gdyby tak nie było, to bym wam powiedział. Idę przecież przygotować wam miejsce.” (J 14,2n)

Dom Ojca to wspólnota miłości z Bogiem. Zanim tam dojdziemy musimy nauczyć się żyć we wspólnocie i kochać, abyśmy mieli co robić w niebie. Kościół jako wspólnota życia z Bogiem jest takim przedsmakiem życia wiecznego.

3. Rola wspólnoty

- Mt 18, 19-20 – wspólnota pomnaża moc modlitwy
- 1 Kor 12, 27-31 - potrzebujemy siebie nawzajem
- Flp 2, 1-8 + Mt 10,8 - wspólnota to miejsce służby
- Rz 15, 1-7 + Ef 4, 1-6 – miejsce przebaczenia, jedności i miłości

4. Jezus Chrystus centrum wspólnoty

„Jeden duch i jedno serce ożywiały wszystkich wierzących” (Dz 4,32)

Jedność braterska pierwszych chrześcijan rodzi się z ich wspólnej wiary w Pana Jezusa, z pragnienia naśladowania Go razem, z ich miłości do Niego, powodującej równocześnie ich miłość wzajemną.

Jezus jest sercem wspólnoty, jej centrum, wokół Niego i dla Niego się gromadzimy.

„Bo gdzie są dwaj albo trzej zebrani w imię moje, tam jestem pośród nich” (Mt 18,20)

5. Cel wspólnoty

Wspólnota nie jest i nie może być celem. Bóg przez chrzest święty powołał nas do większych rzeczy, które mamy pełnić w Chrystusie:

- Ap 3,20 –
- Mt 5,13-16 –

Pytania:

1. Czy postrzegasz Kościół jako wspólnotę zgromadzoną wokół Chrystusa?
2. Jak realizujesz fundamenty wspólnoty (por. Dz 2,42), jaka jest twoja hierarchia? Na czym opierają się twoje relacje we wspólnocie (uczucia, wygodnictwo...)?
3. Co możesz dać wspólnocie, co pragniesz otrzymać? Jakie masz dary i jak chcesz nimi służyć? Czy prosisz Pana o konkretne dary, by móc służyć braciom?

Fragmety na modlitwę

1. Dz 1, 12-14 + 2,1-4	5. Ef 4,1-6.25-32
2. Dz 2,42-47 + 4,32-37	6. Mt 5,13-16
3. Flp 2,1-11	7. 1 J 4,7-21
4. Rz 12, 9-13 – dekalog wspólnoty	

Lektura

- Dzieje Apostolskie
- Adhortacja Jana Pawła II *Christifideles laici*
- Jean Vanier, Wspólnota miejscem miłości i przebaczenia

(KONIEC)